

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 35. Artaldus Remis restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.

A. C. 946.

Lucas sæpius domicilium mutare coactus, tandem in Attica stabilis permanfit, loco quodam qui dicebatur *Stevion*, id est salutaris, & per Syncopem, *Stevion*, ubi fons scaturiebat, circumdatus nemore, quo exciso terram coluit, & amœnissimum hortum adparavit. Cellulam vero procul ab illo loco compexit, quo tutius lateret. Ibi sancto fine vitam clausit, sepultusque est, circa annum 946. Ejus Cellula in Oratorium murata. Et ipse sicut ante, ita etiam post obitum multis miraculis claruit. Ecclesia Græca ejus memoriam septima Februarii honorat, eumque vocat S. Lucam juniorem, non ideo, ut a S. Luca Evangelista, sed ut ab alio S. Luca, Abbate in Sicilia prope montem *Æthnam*, saltem integro Sæculo antiquiore, discernatur.

§. XXXV.

Artaldus Remis restituitur.

In Francia adhuc dum Hugo & Artaldus de Archiepiscopatu Remensi decerta-

riosa, nisi Fideles credidissent, Jesum Christum illa præsentia, quæ hodieque in Ecclesia Romano Catholica docetur, in S. Evcharistia existere. Illud plane cultum Patriæ indicat, quod S. Lucas, antequam Jesu Christi Corpus sumeret, ter genuflectere ab Archiepiscopo jubeatur.

certabant, jamque vel iste vel alter vin-
 cebat, qui a potentiore Principe susti-
 nebatur, quia hæc causa tam ad Rempu-
 blicam quam ad Ecclesiam spectabat,
 cum maximis opibus polleret hæc Sedes,
 & in finibus Franciæ Lotharingiæque
 posita esset. Heberto Comite, Hugo-
 nis Archiepiscopi parente, anno nongen-
 tesimo quadragesimo tertio fatis functo
 Rex Ludovicus mortui liberos, conci-
 liante Hugone Comite Parisiensi, ipso-
 rum Avunculo, in gratiam recepit. Pri-
 mus Regi reconciliari flagitavit Hugo
 Archiepiscopus, consensitque Rex, ut Se-
 dem Remensem retineret ea conditione,
 si Artaldo Abbatias ab ipso dimissas red-
 deret, & ad aliam Ecclesiam Cathedra-
 lem promovendum curaret. Fratribus
 quoque Artaldi Feuda, quæ ab Ecclesia
 Remensi acceperant, restituenda erant.
 Ita tunc Hugo Archiepiscopus possessio-
 nem obtinuit.

At anno sequente nongentesimo
 quadragesimo quarto, novis rixis inter
 Regem & Heberti filios exortis, ille Ec-
 clesiæ Remensis agros a Vasallis suis va-
 stari jussit. Anno nongentesimo qua-
 dragesimo quinto Rex civitatem Remen-
 sem obsidione cinxit præsentem in castris
 Artaldo Episcopo.

Tandem, Comite Parisiensi Conci-
 liatore, Rex obsidionem solvit eo pacto,
 ut

Sæculum X.
 A. C. 946.

Frod. Chro.
 943. *Et hist.*
 IV. c. 30.

6. 31.

Sæculum X.
A. C. 946.

c. 32.

c. 33.

ut Hugo Archiepiscopus ad Comiticia veniret, & imperata faceret. Tunc autem accidit, ut Rex a Normannis, quibus Comes Parisiensis colludebat, captus, integro prope anno detineretur. Anno nongentesimo quadragesimo sexto libertati redditus, Ottone Germaniæ Rege, cujus Sororem Gerbergam conjugem acceperat, ad auxilium ferendum accito, ipsius auctus viribus Remos secundo obsidet. Facile intellexit Hugo Archiepiscopus tantæ potentiæ imparem se futurum, suadebantque amici, ne deditio- nem differret, donec civitas ab obsiden- tibus vi caperetur, tunc enim neutiquam Regum iram effugiturum, & erutis ocu- lis pertinaciæ pœnas daturum. Ergo tertia die postquam milite cincta fuisset civitas deditio- nem facit, ea conditione, ut sibi incolumi abire liceret, & omnes, qui vellent, discedentem libere sequi possent. Ita ambo Reges Remos intrant, atque Artaldus duobus Archiepiscopis, Roberto Trevirensi & Friderico Mogun- tino cum utraque manu introducentibus Sedi suæ restituitur.

Hugo Archiepiscopus Mosomum se recepit, & anno sequente, adjuvante Comite Parisiensi Remos in suam potesta- tem redigere aggressus est, irrito cona- tu. Sed, Deroldo Episcopo Ambianen- si defuncto, Clericum quemdam Sueffio- nen-

nensem, nomine Tetbaldum in ejus lo-
cum ordinavit. Eodem anno nongen-
tesimo quadragesimo septimo duo Reges
Ludovicus & Otto Comitia celebra-
runt, in quibus causa Archiepiscoporum
Remensium ad incudem revocata. Hu-
go produxit literas Artaldi ad Papam,
in quibus se Archiepiscopatu abdicabat.
Sed reclamavit Artaldus affirmans, has
literas nunquam a se dictatas, nec signum
fuisse appositum. Igitur hæc lis in isto
Conventu componi non potuit, quod Sy-
nodus Episcoporum non esset, sed alia
ad decimam quintam Novembris indi-
cta. Interim decretum, ut Artaldus Se-
dem Remensem teneret, uti possidebat,
& Hugoni permissum, ut Mosomi resi-
deret.

Concilium, ut constitutum fuerat,
Virduni celebratur, Roberto Archiepis-
copo Trevirensi cum Artaldo, & Odol-
rico Archiepiscopo Aquensi, qui Remos
confugerat, præsidente. Episcopi ade-
rant Adalbero Metensis, Goselinus Tul-
lensis, Hildebaldus Monasteriensis, & I-
srahel Episcopus in magna Britannia, non
plus septem numero. Bruno quoque
Abbas, Regis Ottonis Frater, & duo alii
Abbates interfuere. Cum igitur Hugo
Archiepiscopus, a duobus Episcopis ad
hoc Concilium vocatus, venire noluis-
set, Artaldus in possessione Sedis Remen-

Sæculum X.
A. C. 946.

Libell. Art.
p. 630.

Frod. c. 34.
to. 9. Conc.
p. 622.

Hist. Eccles. Tom. XIII. U lis

Sæculum X. A.C. 947. sis confirmatur, & aliud Concilium decima tertia Januarii celebrandum indicatur.

Celebratum est istud Concilium prope Mosomum in Basilica S. Petri, Præsidente Roberto Archiepiscopo Trevirensi, suæ provinciæ Episcopis, & quibusdam provinciæ Remensis præsentibus. Venit Hugo Archiepiscopus, ut Roberto colloqueretur, nolens in Concilium se conferre; misit vero per Clericum, qui Roma advenerat, quasdam Agapiti Pape literas, in quibus nude præcipiebatur, ut Hugo Sedi Remensi restitueretur. Unde contra Canones pugnare visæ sunt. Episcopi itaque, postquam cum Abbatibus, aliisque viris præsentibus, prudentia præditis, consultassent, responderunt, alia se habere Pontificis mandata, quæ Fridericus Archiepiscopus Moguntinus attulisset, Robertus Trevirensis præsentibus Regibus, Galliarum & Germaniæ Episcopis, recepisset, & ipsi aliquam partem jam effectui dedissent. *Nec est rationi consentaneum, ajebant, ad literas ab Artaldi Adversario subreptitie impetratas attendere. Sed Judicium canonicè cæptum ad finem perducamus.* Tum jubente Concilio lectus est Canon decimus nonus Concilii Carthaginensis de Actore & Reo, atque secundum hoc Decretum judicarunt Episcopi,

copi, Artaldum Communione Ecclesia-
 stica dignum esse, & in possessione Ec-
 clesie Remensis non turbandum; Hugo-
 nem vero, qui ad duo Concilia citatus,
 venire detrectasset, Communione, &
 Ecclesie Remensis Regimine privandum,
 donec causam dixisset in Concilio ge-
 nerali, quod prima die Augusti cele-
 brandum indicebatur. Episcopi deinde
 se presentibus Canonem Concilii Car-
 thaginensis describi jubent, eumque, sua
 sententia apposita, ad Hugonem trans-
 mittunt. Qui altera die illam paginam
 Roberto remittit, & suis verbis respon-
 deri jubet, sese ipsorum iudicio non sub-
 missurum. Artaldus quoque Archiepis-
 copus querelas suas Romam deferendas
 dedit Ottonis Regis Legatis, qui Agapi-
 tum II. in Cathedra S. Petri sedentem
 Romae habuerunt. Namque Stephano
 IX. anno nongentesimo quadragesimo
 tertio ad Superos translato, postquam
 sedisset annos tres & menses quatuor,
 successit Marinus II. qui S. Sedem tribus
 annis obtinens, Sacrae Religionis Mini-
 sterio, reparandis Ecclesiis, & juvandis
 pauperibus intentus fuit. Is quoque
 anno nongentesimo quadragesimo sexto
 vita functus Successorem habuit Agapi-
 tum, qui novem annis & septem men-
 sibus ad Clavum Ecclesie sedit.

Sæculum X.
 A. C. 947.

Concilium
 apud Moso-
 mum.

Libell.
 Artald. p.
 631.

Papeb. com.

Frod. in
 Chro.

